

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzczak

w sprawie **A. B.**

skazanego z art. 286 § 1 w zw. z art. 91 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 lipca 2013 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego
w Z. z dnia 10 maja 2013 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia
wyroku Sądu odwoławczego z dnia 2 kwietnia 2013r.

utrzymuje w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego, o jakim wyżej mowa, z uwagi na uchybienie terminowi zawitemu do wystąpienia z takim żądaniem wskazując, że wyrok w tej sprawie został wydany w dniu 2 kwietnia 2013 r., podczas gdy skazany wystąpił z powyższym wnioskiem dopiero w dniu 14 kwietnia 2013 r. W zażaleniu na to rozstrzygnięcie skazany podniósł, że stosownie do art. 422 § 2 k.p.k., z racji tego, że jest on pozbawiony wolności i nie był na ogłoszeniu wyroku, termin do wystąpienia o uzasadnienie wydanego orzeczenia biegł dla niego od doręczenia mu wyroku, a ten otrzymał w areszcie śledczym w dniu 9 kwietnia 2013 r., zatem dochował wymaganego terminu. Wywodząc w ten sposób, wniósł on „o przywrócenie terminu do nadesłania mu uzasadnienia”.

Rozpoznając to zażalenie Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to nie jest zasadne. Wprawdzie rzeczywiście art. 422 § 2 k.p.k. przewiduje, że dla oskarżonego pozbawionego wolności, który nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, termin do wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie na piśmie i doręczenie mu wydanego orzeczenia biegnie od daty doręczenia samego wyroku, ale - czego nie zauważa już skazany – przepis ten wyraźnie stanowi, że dotyczy to jedynie takiego oskarżonego, który „nie ma obrońcy”. Tymczasem skazany korzystał w postępowaniu z pomocy obrońcy z wyboru, a osobiście przy tym, przed rozprawą odwoławczą, wystąpił z wnioskiem o niesprowadzenie go na to forum (k. 3479). Stąd też i jego nieobecność na rozprawie apelacyjnej, na którą Sąd nie zarządził sprowadzenia go z aresztu śledczego. Na rozprawę tę, która odbyła się w dniu 2 kwietnia 2013 r. , nie stawił się wprawdzie także jego obrońca z wyboru (k. 3489), ale o jej terminie był on powiadomiony prawidłowo bez mała na miesiąc przed tą datą, bo w dniu 4 marca 2013 r. (k. 3487).

Z uwagi zatem na to, że skazany posiadał obrońcę, i to z wyboru, nie miał do niego zastosowania art. 422 § 2 k.p.k., lecz przepis § 1 tego artykułu, a więc termin ten biegł od ogłoszenia wyroku, na co zresztą wskazuje także tekst pouczenia (k. 3491), które dołączone było też do przekazanego skazanemu odpisu wyroku (k. 3504). Gdyby skarżący nie zrezygnował z udziału w rozprawie odwoławczej, to byłby po ogłoszeniu wyroku pouczony o terminie występowania o uzasadnienie wyroku Sądu apelacyjnego, które wyraźnie odnotowano w protokole tej rozprawy. Informację w tej materii mógł on również uzyskać od swojego obrońcy, a z samego zażalenia nie wynika, iżby podjął jakiekolwiek kroki w tym zakresie lub wiadomości takiej nie miał.

Występując zatem o sporządzenie i doręczenie mu pisemnego uzasadnienia wyroku dopiero w dniu 14 kwietnia 2013 r. (k. 3508-3509), a więc w 12 dni po wydaniu tego orzeczenia, skarżący uchybił 7-dniowemu terminowi, o jakim mowa w art. 422 § 1 k.p.k., a nie wniósł przy tym o jego przywrócenie, ze wskazaniem niezależnych od niego przyczyn, które spowodowały niedotrzymanie tego terminu. Nie podał zresztą również takich powodów także w samym zażaleniu, choć wniósł o przywrócenie mu terminu do doręczenia mu pisemnego uzasadnienia wydanego wyroku. Na marginesie należy jedynie przypomnieć skazanemu, że wyrok, jaki zapadł w tej sprawie został wydany w ramach tzw. dobrowolnego poddania się

przez niego karze w trybie art. 387 § 1 k.p.k. (k. 3430-3435), a w apelacji obrońcy podnoszono jedynie obrazę art. 33 § 1 i art. 35 § 1 k.p.k. przez niepołączenie jej z innymi postępowaniami karnymi prowadzonymi w stosunku do A. B. (k. 3459).

W świetle powyższego, ponieważ w sposób ewidentny doszło do naruszenia przez skazanego zawitego terminu do wystąpienia z wnioskiem o pisemne uzasadnienie wyroku, zaskarżone zarządzenie jest prawidłowe i pozostaje w zgodzie z przepisami procedury karnej, dlatego też zażalenia skarżącego nie uwzględniono.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.